

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р Ростислав Йовчев, преподавател по пиано
в Теоретико-композиторския и диригентски факултет в
НМА „проф. Панчо Владигеров“

За докторската дисертация на редовния докторант в
ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград

Венцислав Емилов Мицов

Фундаменталните промени в българското общество след 10 ноември 1989г. доведоха до редица предизвикателства не само пред икономиката, социалната сфера, но и към такъв надстроечен и като цяло по-тромав елемент като културата. И ако музикалното изкуство в неговия класически спектър запази като цяло изказа и жанровете си, то поп музиката получи истински тласък след сваляне на изкуствените забрани поставени по време на 45 годишния тоталитарен режим. „Махалото“ се завъртя в обратна посока и трудно можеше да се контролира елемента на качество и въобще понятието култура в това разнообразие от стилове течения.

Един примамлив свят за изследване е избрал редовния докторант в ЮЗУ Венцислав Мицов, за когото дисертацията не е нов път на развитие, а елемент на надграждане към едно доста широко като спектър музикално образование. От една страна завършва пиано в НМУ – София, учи композиция и музикална педагогика в ЮЗУ и НМА „проф. Панчо Владигеров“, а от друга търсенията му се насочват към ръководство и близък контакт с редица музикални групи, които се извяват в развлекателния жанр, като служебно той е добре запазват с всички социокултурни промени, следващи развитието през изминалите години.

Темата на доктората: „Контракултурните музикални публики в България през 80-те и 90-те години на хх век: Създаване и Характеристики“ са истинско предизвикателство. Уводът, освен кратка историческа ретроспекция, ясно набелязва границите на изследването – *„Предизвикателството в този научен труд е да проследя и изследвам процеса на контракултурната съпротива, на сблъсъка на ценностите на две поколения“* (цитат). Докторантът се съсредоточава върху различните публики, *„базирани на контракултурните течения“* (цитат). Мицов си поставя сериозната цел да *„внесе яснота в дефинирането на различните*

контракултурни музикални стилове.“ Дисертантът, бидейки представител на контракултурната сцена, успешно си служи както с библиографския, така и сравнителния анализ, които взаимно се допълват. За първи път са нотирани песни на ъндърграунд групи като първата българска пънк група „Нови цветя“ например. Дешифрирането също е методологичен похват, в случая с определен приносен характер.

Първата глава на труда се разпростира върху дълта времева дистанция, която обхваща началните години на социализма в България, с всички действия както на властта, така и на по-свободомислещите представители на обществото, сблъсквайки се в популяризиране на най-новите тенденции в западно-европейската поп култура. Този сблъсък е съвсем различен от този, който е в западноевропейското общество и докторантът отчетливо подчертава съществената разлика – *„Така на запад преситената публика и творците влизат в своеобразен конфликт.“* *„У нас пък има глад за авангардна музика, която не се приема добре от режима.“* Авторът на изследването последователно разкрива етимологията на думата „контракултура“ (социологически термин на субкултура), посочва ъндърграундът като своеобразна негова „плънка“ и дава редица примери за това. Подробно в исторически план, придружено от съответните документи се описва дългия период на „естрадна музика“ като понятие за развлекателни музика у нас и постепенното влияние на най-новите стилове в западноевропейската музика като пънк, рок, ню уейв. Систематично се разглеждат особеностите на стила (интонационен и ритмически строеж), формирането им в музиката на Запад и навлизането им на „вълни“ в контракултурата у нас. Мицов се спира и на металистите (хеви метал) като част от екстремната музикална сцена, разглеждайки стила като комплексно въздействие (текст и музика). Един от най-важните пунктове в тази глава е периодизацията на българската контракултурна музикална сцена. Това е основен приносен момент на извършения предходен анализ, който обединява възникналите и активно концертиращи български групи, съобразно техния стил профил.

11 януари 2021г.

проф. д-р Ростислав Йовчев